

De andre parter i appelsagen: Europa-Parlamentet (ved L.G. Knudsen og K. Zejdová, som befuldmægtigede), Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Bauer og K. Zieleśkiewicz, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten i Første Instans (Tredje Afdeling) den 18. september 2008 i sag T-47/05, Angé Serrano m.fl. mod Parlamentet, hvorved Retten forkastede appellanternes søgsmål med påstand om annullation af de individuelle afgørelser om indplacering i lønklasse, der var truffet i medfør af overgangsbestemmelserne i bilag XIII og navnlig artikel 2 i vedtægten for Tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber som ændret ved Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 723/2004 af 22. marts 2004 — ophævelse som følge af den nye vedtægts ikrafttræden af indplaceringen i lønklasse, efter appellanterne havde bestået en intern udvælgelsesprøve under den gamle vedtægt — søgsmålsinteressens fortsatte beståen trods forældelse af de anfægtede afgørelser — princippet om beskyttelse af velerhvervede rettigheder og af den berettigede forventning — ligebehandlingsprincippet

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Kontraappellen forkastes.
- 3) Pilar Angé Serrano, Jean-Marie Bras, Adolfo Orcajo Teresa, Dominiek Decoutere, Armin Hau og Francisco Javier Solana Ramos, Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union bærer deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 44 af 21.2.2009.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 11. marts 2010 — Telekomunikacja Polska SA w Warszawie mod Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Naczelny Sąd Administracyjny (Republikken Polen))

(Sag C-522/08) (¹)

(Elektronisk kommunikation — tjenesteydelser inden for telekommunikation — direktiv 2002/21/EF — direktiv 2002/22/EF — indgåelse af en kontrakt om præstation af en tjenesteydelse betinget af, at der indgås en kontrakt om præstation af andre tjenesteydelser — forbud — internet via bredbånd)

(2010/C 113/16)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Naczelny Sąd Administracyjny

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Telekomunikacja Polska SA w Warszawie

Sagsøgt: Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Naczelny Sąd Administracyjny — fortolkning af EF-traktatens artikel 95, samt betragtning 13 tillige med artikel 5 og 8 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/19/EF af 7. marts 2002 om adgang til og samtrafik mellem elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter (adgangsdirektivet) (EFT L 108, s. 7), bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/20/EF af 7. marts 2002 om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (tilladelsesdirektivet) (EFT L 108, s. 21), betragtning 1 og 28 samt artikel 1, stk. 3, og artikel 3, 7, 8, 14, 15, 16 og 19 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (rammedirektivet) (EFT L 108, s. 33), og betragtning 26 samt artikel 16 og 17 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (forsyningspligtdirektivet) (EFT L 108, s. 51) — national lovgivning, som forbyder enhver virksomhed, der udfører tjenesteydelser inden for telekommunikation, at gøre indgåelsen af en kontrakt om præstation af tjenesteydelser betinget af, at der købes en anden tjenesteydelse — indgåelse af en kontrakt om adgang til internettet via bredbånd gjort betinget af, at der indgås en kontrakt om præstation af en tjenesteydelse

Konklusion

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (rammedirektivet) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (forsyningspligtdirektivet) skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en national lovgivning, såsom artikel 57, stk. 1, nr. 1), i lov om telekommunikation (ustawa — Prawo telekomunikacyjne) af 16. juli 2004 i den version, der fandt anvendelse på tidspunktet for de faktiske omstændigheder i hovedsagen, som forbyder, at indgåelsen af en kontrakt om præstation af tjenesteydelser gøres betinget af, at slutbrugeren indgår en kontrakt om præstation af en anden tjenesteydelse.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og

2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 (direktivet om urimelig handelspraksis) skal fortolkes således, at det er til hinder for en national lovgivning, som, bortset fra visse undtagelser og uden at tage hensyn til særlige omstændigheder i hver enkelt sag, forbyder enhver tilgift, der ydes af en sælger til en forbruger.

(¹) EUT C 69 af 21.3.2009.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 4. marts 2010 — Rhimou Chakroun mod Minister van Buitenlandse Zaken (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Raad van State — Nederlandene)

(Sag C-578/08) (¹)

(Ret til familiesammenføring — direktiv 2003/86/EF — begrebet »social bistand« — begrebet »familiesammenføring« — familiedannelse)

(2010/C 113/17)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad van State

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Rhimou Chakroun

Sagsøgt: Minister van Buitenlandse Zaken

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Raad van State — fortolkning af artikel 2, litra d), og artikel 7, stk. 1, litra c), i Rådets direktiv 2003/86/EF af 22. september 2003 om ret til familiesammenføring (EUT L 251, s. 12) — begreberne »social bistand« og »familiesammenføring«

Konklusion

1) Udtrykket »social bistand« i artikel 7, stk. 1, indledningen og litra c), i Rådets direktiv 2003/86/EF af 22. september 2003 om ret til familiesammenføring skal fortolkes således, at det ikke tillader, at en medlemsstat vedtager bestemmelser om familiesammenføring, hvorefter denne nægtes for en referenceperson, som har ført bevis for, at han råder over faste og regelmæssige indtægter, der er

tilstrækkelige til, at han kan forsørge sig selv og sine familiemedlemmer, men som, henset til den pågældendes indtægtsniveau, kan benytte sig af særlig bistand i forbindelse med særlige udgifter, der individuelt er vurderet til at være nødvendige for hans underhold, af indtægtsbaserede skattnedsættelser indrømmet af lokale myndigheder eller af indkomststøtteordninger inden for rammerne af den kommunale minimumspolitik (»minimabeleid«).

2) Direktiv 2003/86, og navnlig dets artikel 2, indledningen og litra d), skal fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for nationale bestemmelser, som med henblik på anvendelsen af indtægtsbetingelserne i artikel 7, stk. 1, indledningen og litra c), i direktiv 2003/86 foretager en sondring mellem, om den familiemæssige tilknytning er opstået før eller efter referencepersonens indrejse på værtsmedlemsstatens område.

(¹) EUT C 55 af 7.3.2009.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 11. marts 2010 — Centre d'exportation du livre français (CELF), under likvidation og Ministre de la Culture et de la Communication mod Société internationale de diffusion et d'édition (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État — Frankrig)

(Sag C-1/09) (¹)

(Statsstøtte — artikel 88, stk. 3, EF — ulovlig støtte, som er blevet erklæret forenelig med fællesmarkedet — annulering af Kommissionens beslutning — nationale domstole — tilbage-søgning af en ulovligt gennemført støtte — udsættelse af sagen, indtil Kommissionen har vedtaget en ny beslutning — ekstraordinære omstændigheder, der kan begrænse tilbage-søgningspligten)

(2010/C 113/18)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Centre d'exportation du livre français (CELF), under likvidation og Ministre de la Culture et de la Communication

Sagsøgt: Société internationale de diffusion et d'édition